

ŠKOLNÍ REVUE

Nové přírůstky v brněnské zoo

Patroni a prvňáčci

Potkali jsme pana premiéra

Evropský den jazyků

Rozhovor s paní záchranářkou

Holky versus kluci

Novodobé Rychlé šípy

Zážitky z prázdnin

Křížovky a vtipy

Ročník XII, číslo 1

www.zsms.streliceubrna.cz
skolnirevue@centrum.cz
11. listopadu 2016

Bylo nebylo

Zahájení školního roku	1
Patroni a prvňáčci	2
Odznak všestrannosti olympijských vítězů	3
Bosonohy, řemeslo a pan premiér	4
Nácvik první pomoci	5
Evropský den jazyků	6
Výlet do údolí kostí	9
Želešická růže	9
Střelický kros	10

Rozhovory a ankety

Rozhovor s paní učitelkou Pernovou	11
Rozhovor s paní záchranářkou	12
Známe ještě příběhy Rychlých šípů?	14
Holky versus kluci	16

Tahák do dějáku

George Stephenson	18

Naše recenze

Redakce doporučuje	19

Ode všeho trošku

Novodobé Rychlé šípy	20
Nové přírůstky v brněnské zoo	21

Literární koutek

Zážitky z prázdnin	22
Komiksy	27

Výtvarný koutek

Podzimní malování	29

Zábava

Křížovky	32
Pár vtipů na závěr	34

Ahoj, jsem redakční
skřítek Střelík a vítám
Vás na stránkách Školní
revue. Hezké čtení přeji.

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20
výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

B. Kadaňková, 5.tř., M. Meister, 5.tř.,
A. Rychnovská, 6.tř., N. Ulbrichová, 6.tř.,
V. Novotný, 7.A, V. Švestka, 7.A,
V. Švestková, 7.A, S. Urbánková, 7.A,
D. Krajíček, 7.B, E. Sázavská, 7.B,
S. Švestková, 8.A, O. Chytrý, 8.B,
T. Kazdová, 8.B, L. Kroupová 8.B,
J. Perna, 8.B, V. Kalovská, 9.A,
K. Jahodová, 9.B, V. Jurkovič, 9.B,
M. Prudilová, 9.B, T. Vašulinová, 9.B,

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Obrázky na obálce: Filip Švestka, 7.B, Sára
Mlčochová 7.B

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Jako každý rok jsme se i letos sešli, abychom zahájili další školní rok, a tak se 1. září 2016 před školou shromáždili žáci všech ročníků, jejich učitelé, zástupci obce a rodiče nejmenších dětí. Jako deváták a letošní patronka nejmenších žáčků jsem si musela v tom davu lidí najít svou prvňačku, která se celá natěšená už nemohla dočkat, až si sedne do své lavice.

Paní ředitelka, pan starosta a pan místostarosta popřáli žákům hodně štěstí v učení a hezký školní rok. Potom jsme my, devátáci, představili svoje prvňáčky a odvedli je do školy do jejich třídy.

Ostatní se také rozešli do svých tříd, kde zjišťovali, co je po prázdninách nového, a od svých učitelů obdrželi první pokyny. Po krátkém rozkoukání se všichni vrátili domů, i když ne na dlouho...

Markéta Prudilová, 9.B

Foto: Aleš Kadlec

PATRONI A PRVNÁČCI

První den po prázdninách jsme si velice užili, protože jsme se konečně po dvou měsících viděli s některými spolužáky, a začali jsme více poznávat naše prvňáčky. První týden, ten byl ze všech nejnáročnější, naučili jsme je, kam si mají dávat přezůvky a jak trefit do své třídy. Také jsme s nimi první tři dny chodili na obědy, abychom jim ukázali, kde vzít příbory, pomohli jim odnést tácy ke stolu, usadit se a společně s nimi se najedli.

Pokud to jde, doprovázíme je dál do jejich tříd, a když máme čas, navštěvujeme je i o přestávkách.

*Kristýna Jahodová
a Terezie Vašulínová, 9.B*

Foto: Aleš Kadlec

ODZNAK VŠESTRANNOSTI OLYMPIJSKÝCH VÍTĚZŮ

Republikové finále OVOV (Odznaku všestrannosti olympijských vítězů) se konalo 9. - 10. září 2016 na Palackém vrchu v Brně.

Závody začaly v pátek ráno slavnostním zahájením, kdy jsme svými těly utvořili olympijské kruhy. Na úvod závodu promluvily známé osobnosti, např. Jarmila Kratochvílová nebo Šárka Kašpárková, a poté jsme minutou ticha uctili památku Věry Čáslavské.

Po zumbě na rozehrání svalů jsme se rozešli na různá stanoviště, kde jsme se vystřídali u pěti disciplín, první den to byl skok přes švihadlo, shyby, hod medicinbalem, běh na 60 m a skok do dálky. Od stanoviště ke stanovišti nás doprovázeli policisté.

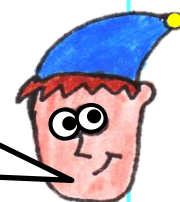
Ve volném čase mezi disciplínami jsme si mohli nechat podepsat tričko od známých olympioniků nebo navštívit reklamní stánky. První den zakončila sportovní exhibice, ve které se představila řada českých sportovců, např. Denisa Rosolová, Míša Hrubá, Radek Juška a další.

V sobotu nás čekalo dalších pět disciplín: trojskok, kriket, kliky, sedylehy a na závěr běh na tisíc metrů.

Potom následovalo slavnostní vyhlášení. Pořadí závodníků se určovalo podle počtu získaných bodů z jednotlivých disciplín. Tím byl Odznak všestrannosti olympijských vítězů u konce. Republikové finále v Brně se mi líbilo více než v Praze, protože se to konalo na příjemnějším a klidnějším stadionu.

A víte, kdo byli ti zmiňovaní sportovci? Čtěte dál.

Jarmila Kratochvílová – běh na 400 a 800 m medailistka z několika ME, MS i OH, od r. 1983 drží rekord v běhu na 800 m

Šárka Kašpárková – trojskok, medailistka z několika ME, MS i OH

Věra Čáslavská – † 2016, sportovní gymnastika, 7x olympijská vítězka, 4x mistryně světa, 11x mistryně Evropy

Denisa Rosolová – štafeta, běh přes překážky, skok do dálky, medailistka z několika ME i MS

Michaela Hrubá – skok do výšky, zlato na MS do 17 let

Radek Juška – skok do dálky, stříbro na halovém ME

Viktorie Kalovská, 9.A

Foto: ceskosportuje.cz

BOSONOHY, ŘEMESLO A PAN PREMIÉR

Dne 20. září 2016 jsme se my, žáci osmých tříd, sešli u školy a v 7.15 jsme odjeli autobusem do Střední školy stavebních řemesel v Bosonohách. Před školou jsme vystoupili z autobusu a byli jsme nasměrováni k dílnám. Rozdělili jsme se do šesti skupin a rozešli jsme se na různá pracoviště.

Dělali jsme autíčka ze dřeva, píšťalky ze železa, dřevěná zvířátka, čalounické knoflíky, obrázek ze hřebíků a smajlíka. Ukazovali nám, jak pracují stroje na obrábění dřeva a co je náplní práce čalouníků.

Najednou se do dílen nahrnula spousta fotografů a za nimi do místnosti přišel pan premiér Bohuslav Sobotka. Doprovázelo ho i několik lidí z ochranky, kteří si nás měřili nevraživými pohledy.

Chvilí se díval na naše výtvary, než jsme se s Kubou Pernou jako správní redaktoři školního časopisu přímo vrhli na našeho V.I.P. hosta a „zasypali“ ho otázkami.

Kam jste chodil na základní školu?

Ze začátku jsem chodil do školy v Telnici, pak jsme se přestěhovali do Slavkova u Brna, takže jsem chodil do školy tam.

Jaký byly Váš oblíbený předmět a jaký ten neoblíbený?

Měl jsem rád češtinu a dějepis, neměl jsem rád matematiku.

Sportujete? Jak?

Bohužel nemám čas, jen někdy chodím na túry.

Máte nějaký jiný koníček?

Děti.

Jaká je Vaše oblíbená barva?

Asi nemám žádnou úplně oblíbenou barvu, ale nepohrdnu oranžovou.

Dál už jsme se bohužel nedostali, protože pán v červené košili do pana premiéra šťouchl, že už musí jít. Podali nám ruku a byli pryč.

Pan premiér na nás působil sympaticky a přišlo nám, že je docela „v pohodě“.

Na chvíli jsme se ještě vrátili k vyrábění, když nám naše paní ředitelka, která tam byla s námi, řekla, že nám zařídila rozhovor s profesorem Miroslavem Kuzdasem, který učil na zdejší škole a kterého zná řada lidí ze Střelic. Stihli jsme mu položit dvě otázky:

Co jste na zdejší škole učil?

Technologii, tam se zabýváme tím, že se vymýšlí, jak co nejrychleji a nejefektivněji něco vyrobit.

Učíte pořád?

Ano, ale už ne na škole, jen někdy, když za mnou přijde nějaký žák, že potřebuje něco vysvětlit, a taky učím pořád sám sebe.

Pak už i ostatní dodělali své výrobky a jeli jsme zpět do naší školy se učit. Všechny věci, které jsme si vyrobili, jsme si mohli vzít domů. A abychom toho neměli na cestu málo, dostali jsme jablko, horalku a půl litru hanácké kyselky.

Myslím, že naše návštěva školy v Bosonohách byla velmi zajímavá a ještě k tomu oživená příjezdem pana premiéra. Doufám, že se tam ještě podíváme.

Ondřej Chytrý, 8.B

Foto: zsms.streliceubrna.cz

NÁCVIK PRVNÍ POMOCI

Ve čtvrtek 22. září 2016 jsme se zúčastnili výukového programu zaměřeného na nácvik první pomoci a chování při dopravních nehodách.

V první hodině nám ukázali prezentaci o tom, co máme dělat, když máme pomoci zraněnému, jak máme zavolat hasiče, policii a záchranku.

Na další dvě hodiny jsme se rozdělili do čtyř skupin a rozešli se na čtyři stanoviště. Na jednom stanovišti jsme umísťovali výstražný trojúhelník při autonehodě. Pak jsme měli z auta vytáhnout osoby a ošetřit je.

Na druhém stanovišti byla figurína a my jsme se na ní učili dělat srdeční masáž.

Na dalším jsme ošetřovali tepenné krvácení a na posledním jsme se učili, jak dostat člověka do stabilizované polohy a jak přenést raněného.

Bylo to zajímavé a nacvičili jsme si hodně užitečného. Po nás měli podobný program osmáci.

BYLO NEBYLO

Bernardeta Kadaňková, 5.tř.

Foto: Aleš Kadlec

EVROPSKÝ DEN JAZYKŮ

Během září nám učitelé cizích jazyků (angličtiny, francouzštiny, němčiny a ruštiny) zadali úkol napsat moudré citáty v jazycích, které se učíme. Potom se tyto citáty objevily na nástěnce.

A proč jsme je psali? Bylo to proto, že se 26. září slavil i u nás ve škole Evropský den jazyků. Naši jazykáři nám nachystali na tento den soutěžní program – rozdělení do skupin jsme odpovídali na otázky, týkající se anglicky, německy, francouzsky a rusky mluvících zemí.

Akce se uskutečnila venku na školním hřišti a otázek bylo padesát. Trochu jsme se proběhli, než jsme je

všechny našli. Některé byly těžší, např. s kolika zeměmi sousedí Ruská federace (pokud to nevíte, je to 16 států). Některé byly ale jednoduché, jako třeba poznat vlajku Kanady.

Poté každý nakreslil podle fotografie obrázek nějaké slavné stavby. Dále si mohli dobrovolníci otestovat svoje vědomosti ve hře, kde směli odpovídat jen ANO, nebo NE. Odměnou pro tyto dobrovolníky byly bonbony.

Nakonec proběhlo vyhlášení vítězů a tři nejlepší skupiny dostaly sladkou odměnu. Tento den byl velmi zajímavý a myslíme, že si ho všichni užili. Kromě toho měl ještě pokračování – naše kresby byly vystaveny na horní chodbě, deset nejlepších výtvorů postoupilo do finále a po hlasování byli oceněni autoři obrázků, které se nejvíce líbily.

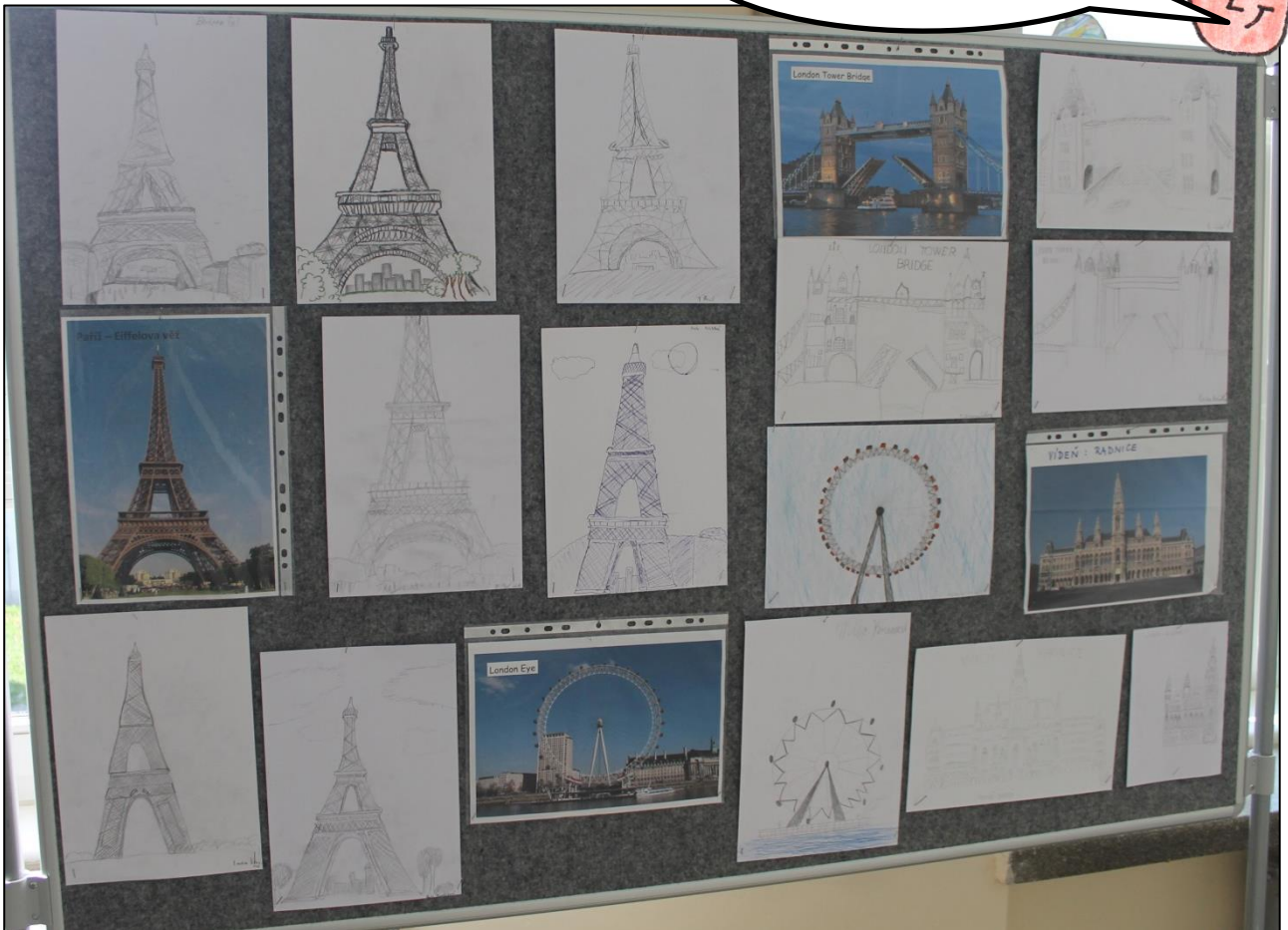
*Terezie Vašulínová
a Vítězslav Jurkovič, 9.B*

Foto: Aleš Kadlec

Poznáte ještě, co je na obrázcích?

VÝLET DO ÚDOLÍ KOSTÍ

V úterý 27. září 2016 jely obě sedmičky na výlet do Moravského krasu. V části Údolí kostí se zúčastnily terénního výukového programu, který jim měl připomenout život v pravěku. Na tomto místě se totiž před mnoha milióny lety v několika větších jeskyních zabydleli neandertálci.

Pochodovali jsme nádhernou a nenarušenou krajinou a navštívili jsme pět jeskyní. Také jsme se učili střílet z luku, házet daleko oštěpem a rozdělovat oheň. (Zjistili jsme, že pravěcí lidé to vůbec neměli lehké.)

Prozkoumali jsme i jeskynní chodby, protahovali se komíny, prolézali bahnitá místa a viděli jsme krásné krápníky. Také jsme hráli různé hry a učili jsme se poznávat stromy a živočichy. Při tom všem jsme se příjemně pobavili.

Daniel Krajíček, 7.B

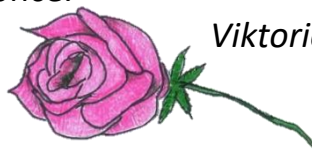
Foto: Lenka Benešová

ŽELEŠICKÁ RŮŽE

V pátek 30. září 2016 se konal v Želešicích přespolní běh, pořádaný zdejší školou. Závodníci, učitelé a pořadatelé se shromáždili u školy a pak jsme se všichni společně přesunuli ke startu, který se nacházel u místního kostela.

Závodníci byli rozděleni do několika kategorií a každá kategorie

běžela jinak dlouhou trať. Já jsem běžela tisíc pět set metrů a obsadila jsem druhé místo. Pak následovalo slavnostní vyhlášení vítězů. Tím byl třicátý třetí ročník Želešické růže u konce.

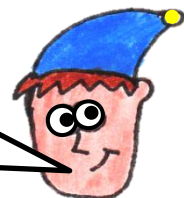
Viktorie Kalovská, 9.A

Obr.: redakční archiv

BYLO NEBYLO

STŘELICKÝ KROS

Náš nový
tělocvikář...

Dne 8. října, tzn. druhou sobotu v říjnu 2016, se konal na školním hřišti tradiční přespolní běh Střelický kros. V 16 kategoriích se jej zúčastnilo 163 běžců, což byla při nepříliš vlídném počasí slušná účast. Deset minut po zahájení odstartovali první běžci. Všichni velmi rychle vyběhli, do cíle doběhli také velmi rychle a šli si pochutnat na teplém páрку.

Ze střelických žáků se na stupínek pro vítěze probojovali ve svých kategoriích Vítek Pelikán a Václav Novotný. Běžel i pan učitel Veselý, který skončil ve své kategorii na šestém místě. Všem se závod velmi líbil.

Eliška Sázavská, 7.B

Foto: Aleš Kadlec

STÁLE JE CO SPRAVOVAT

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU PERNOVOU

Rubriku rozhovorů začínáme jako obvykle rozhovorem s některým z našich učitelů, tentokrát jsme položili pár otázek paní učitelce Monice Pernové. Učí na prvním stupni a letos je třídní učitelkou páté třídy a vyučuje tam většinu předmětů. Bydlí ve Střelicích, je vdaná a má dvě děti.

Jak jste strávila prázdniny?

Prázdniny jsem strávila odpočinkově. Trochu jsem cestovala po Chorvatsku s rodinou, bavila jsem se prací na zahradě a hodně jsem chodila na procházky s naším největším psem Danem. Z toho jsme měli radost oba. Teda pes asi víc.

A teď ke škole. Chtěla jste být učitelkou už jako žačka?

Rozhodně jsem učitelkou jako žačka být nechtěla. Až do 4. ročníku gymnázia jsem vlastně nevěděla, co bych chtěla dělat. Učitelství prvního stupně mě zaujalo, tak jsem zkusila přijímací zkoušky a vyšlo to.

Kdybyste nebyla učitelka, co jiného by Vás bavilo dělat?

O tom jsem nikdy nepřemýšlela. Snad se zvířaty nebo někde v přírodě.

Jak dlouho učíte ve Střelicích? Učila jste i někde jinde?

Ve střelické škole jsem od roku 2000. Předtím jsem učila ve Znojmě a také ve Vrbovci, to je vesnice u rakouských hranic.

Jaké předměty učíte?

Letos češtinu, angličtinu, matematiku, přírodovědu a pracovní činnosti.

Pamatujete si na nějakého zvlášť oblíbeného žáka?

Snažím se, aby všichni moji žáci byli oblíbení – kdybych měla vyjmenovat všechny, zabralo by to několik stran.

Jakou nejhorší známku jste dala na vysvědčení?

Nejsem na to moc pyšná, ale kdysi dávno v první třídě na konci roku pětku. Ale opravdu to jinak nešlo.

Kdybyste mohla změnit na škole jedinou věc, která by to byla?

Známkování, ale žáci by se asi přestali snažit.

Máte nějaké koníčky?

Mám jich hodně, ale na některé je stále méně času. Snažím se hodně sportovat, ráda jezdím na kole a teď mě chytlo chození s hůlkami – nordic walking, baví mě pracovat na zahradě a v zimě ruční práce.

Máte doma nějaké domácí mazlíčky?

I díky mé dceři máme doma přímo přemazlíčkováno, momentálně máme tři psy – jednoho velkého, jednoho středního a jednoho mrňavého a čtyři kočky, které si nás tak nějak našly a už zůstaly.

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Nejsem vybíravá, mám hodně oblíbených jídel, ale nejoblíbenější v poslední době je to, které nemusím připravit.

Jaké země jste již navštívila a které byste chtěla navštívit?

V Evropě jsem navštívila hodně zemí, nadchla mě Velká Británie a hlavně Skotsko, s rodinou jsme před pár lety cestovali po východě USA a bylo to úžasné. Za 14 dní jsme najeli přes 4 tisíce km a viděli hodně zajímavého z tamější přírody. Možná bych se ještě chtěla podívat do Japonska.

Vzkázala byste něco našim čtenářům?

Že mají velké štěstí, když můžou číst takový suprový časopis.

Děkujeme za rozhovor.

Vojtěch Švestka, 7.A

Foto: Monika Pernová

ROZHOVOR S PANÍ ZÁCHRANÁŘKOU

Každý člověk se někdy může dostat do situace, která by mohla ohrozit jeho zdraví, nebo dokonce i život a kterou by sám nezvládl. Tehdy je odkázán na pomoc jiných a musí nastoupit záchranné složky. Jsou to cvičení profesionálové, a jak můžeme často vidět v televizi, svou práci zvládají opravdu dobře. Patřila mezi ně i maminka naší redaktorky Simony a ta s ní udělala rozhovor o tom, co její práce obnášela, když jako kynoložka zachraňovala lidské životy.

Mohla byste nám na úvod vysvětlit, co je to záchranná kynologie?

Kynologie je obor, který se zabývá fyziologií psů, jejich chovem a výcvikem. Záchranná kynologie je specifický obor, který se zabývá výcvikem psů k hledání ztracených nebo zavalených osob v případě průmyslových či přírodních katastrof.

Jak jste se k tomuto oboru dostala?

Před dvaceti lety jsem se zabývala všestranným výcvikem psů. Jelikož jsem v této disciplíně hledala hlubší smysl využití psů, rozhodla jsem se cvičit psy pro záchranu lidských životů.

Jak dlouho tento obor děláte?

Záchranářině jako takové se věnuji sedmáct let. Za tu dobu jsem měla možnost se zúčastnit mnoha školení, přednášek, cvičení i praktických zásahů.

Na jakou nejvyšší pozici jste se dostala?

Po první atestaci pod hlavičkou ministerstva vnitra jsem byla jedním ze šesti kynologů Hasičského záchranného sboru ČR, kteří byli předurčeni pro mezinárodní nasazení například při zemětřeseních. Byla jsem velícím kynologem mezinárodního USAR týmu.

Dále jsem se stala výcvikářem záchranných kynologů pro pátrací akce.

Jaké byli vaše největší zásahy?

Zásahů s hasiči i policií ČR bylo mnoho. Nejvíce na mne ale zapůsobil výbuch plynu na Tržní ulici v Brně, kde jsme hledali zavalenou pětiletou holčičku. Silným zážitkem bylo rovněž hledání osob v torzu vlaku ve Studénce. Mezi psychicky složitější akce patřilo i hledání malé Aničky Janatkové v pražské Troji.

Kolik lidských životů jste zachránila?

Záchranná kynologie je součástí Integrovaného záchranného systému (IZS), to znamená, že do záchran bytí jedné osoby je zapojeno více složek – hasiči, policisté a záchranáři. Jedná se o týmovou spolupráci, kde není podstatné, kdo koho zachránil. Důležité je, že naše týmy ohrožené osoby zachraňují a že naše zkušenosti předáváme dalším generacím.

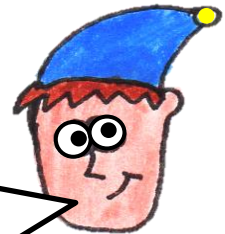
Děkuji za rozhovor.

Simona Švestková, 8.A

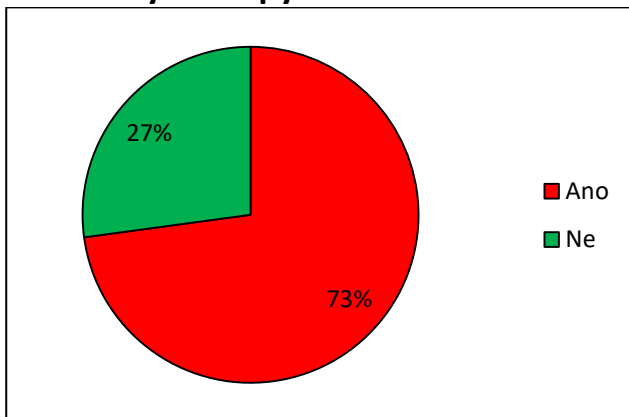
Foto: jmbszbk.info

ZNÁME JEŠTĚ PŘÍBĚHY RYCHLÝCH ŠÍPŮ?

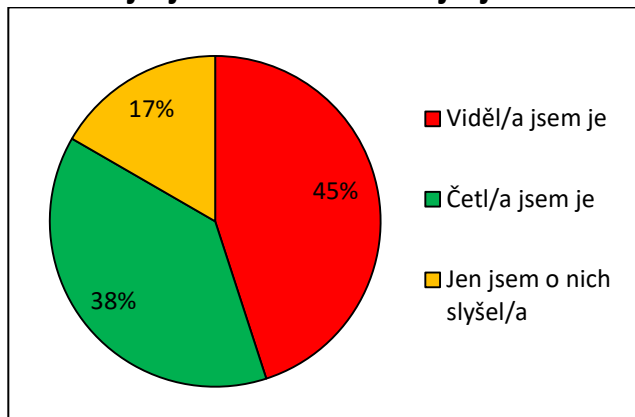
V naší první letošní anketě jsme žáky vyzkoušeli ze znalosti příběhů Rychlých šípů. A co nás k tomu vedlo? Byly to dva počiny našich žáků, které nám chování slavné literární pětky připomněly. Sami o své vůli na jaře vyčistili koryto potoka ve Střelcích a v létě zase spravili lávku v lese. Více o tom píšeme v rubrice Ode všeho trochu a také jsme jim věnovali komiks v Literárním koutku.

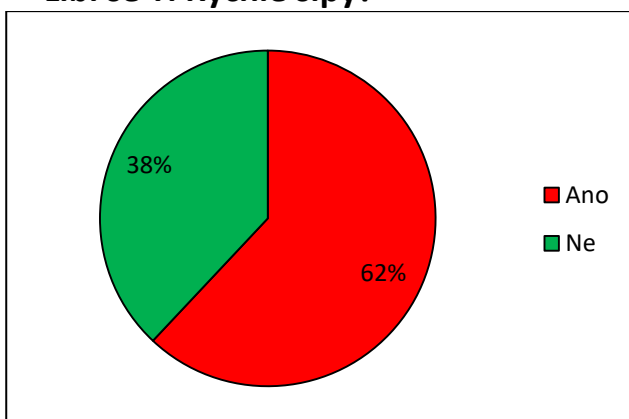
Znáš Rychlé šípy?

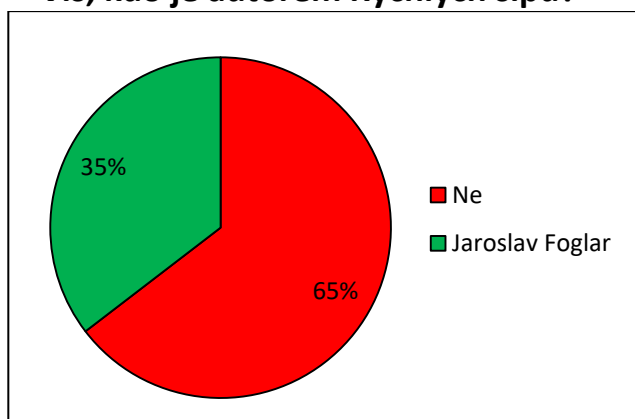
Viděl jsi je v televizi nebo jsi je četl?

Líbí se Ti Rychlé šípy?

Víš, kdo je autorem Rychlých šípů?

Mirek Dušín

Červeníček

Rychtonožka

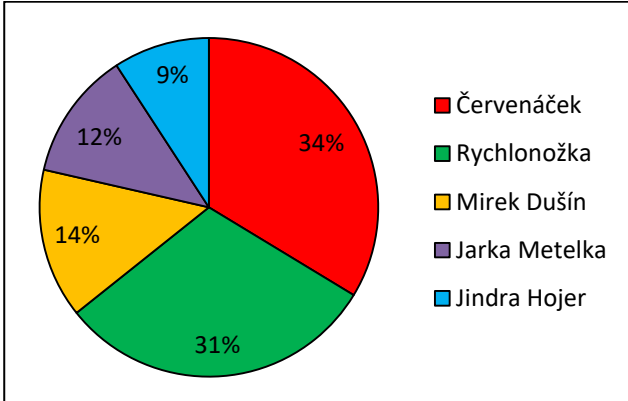

Jindra Hojzer

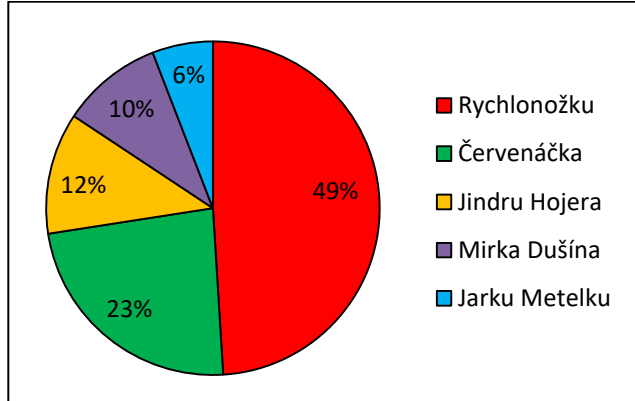

Jarka Metelka

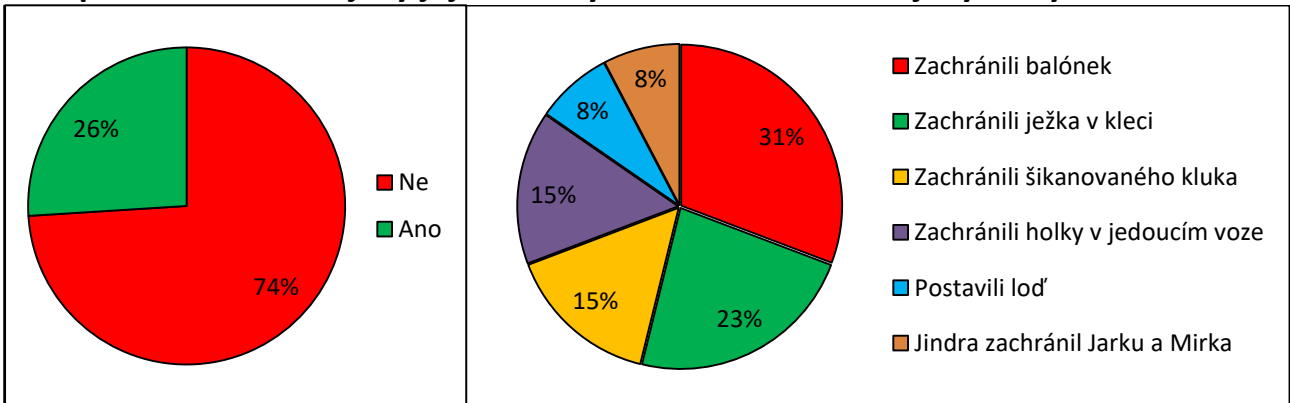
Vyjmenuj členy Rychlých šípů:

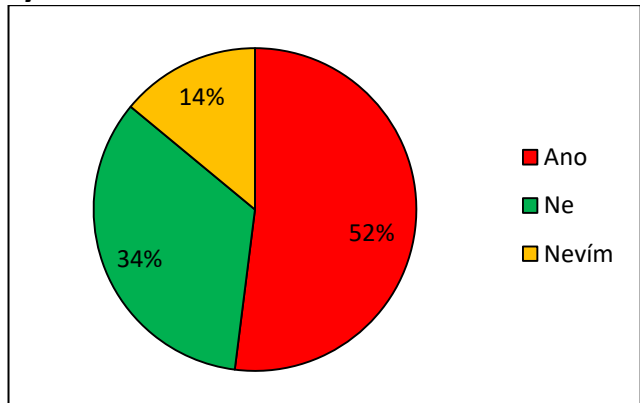
Kterou postavu máš nejradši?

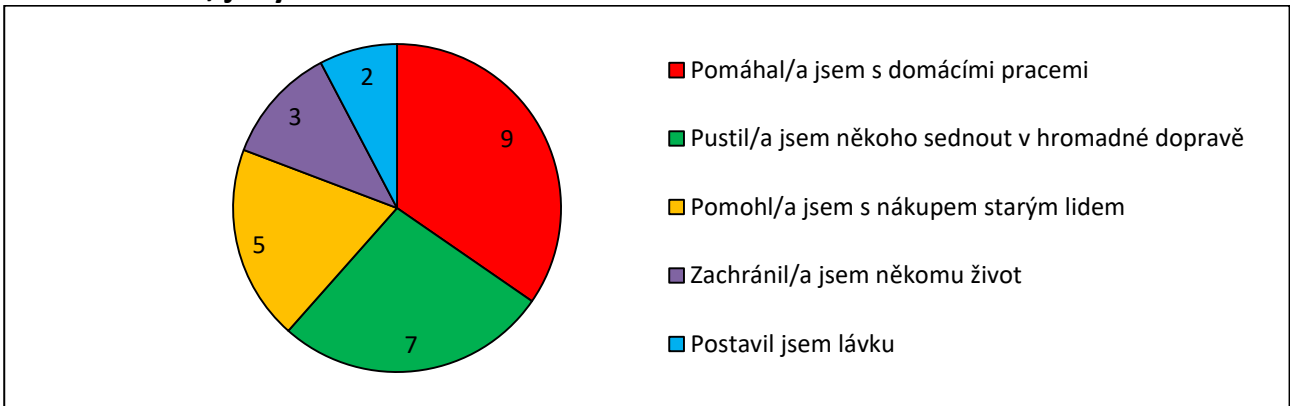
Vzpomeneš si na nějaký jejich dobrý skutek? Pokud ano jaký to byl?

Udělal/a jsi v poslední době nějaký dobrý skutek?

Pokud ano, jaký?

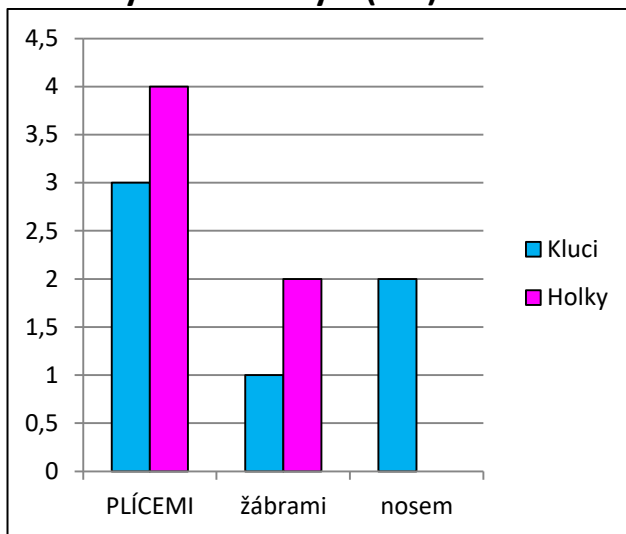

Sabina Urbánková a Veronika Švestková, 7.A, obr.: sites.google.com, PanPrase.cz

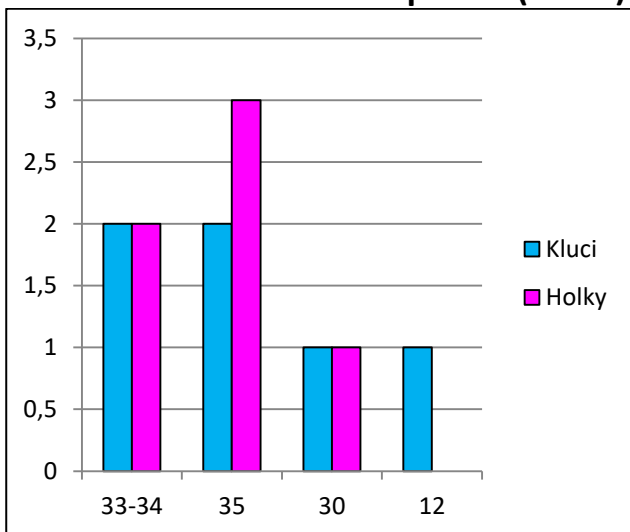
HOLKY VERSUS KLUCI

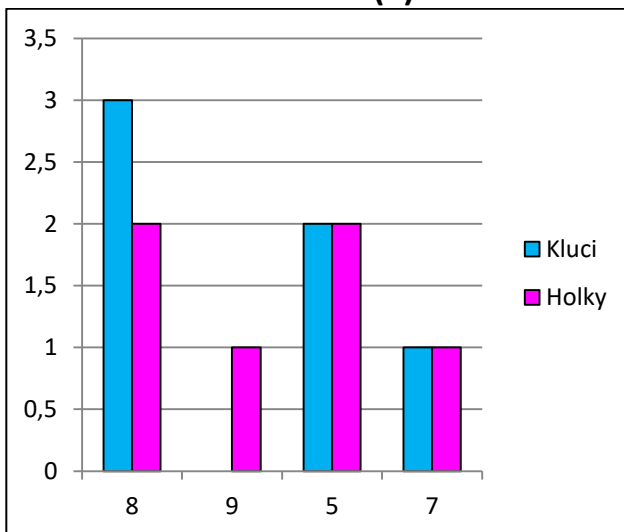
Čím dýchá krokodýl? (90°)

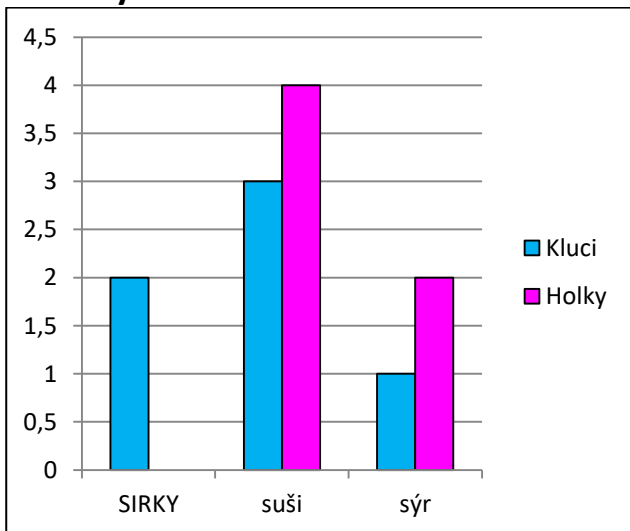
Kolik obratlů má lidská páteř? (33-34)

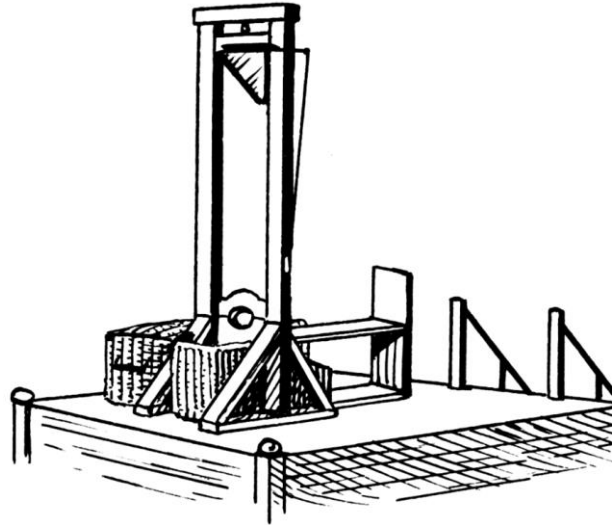
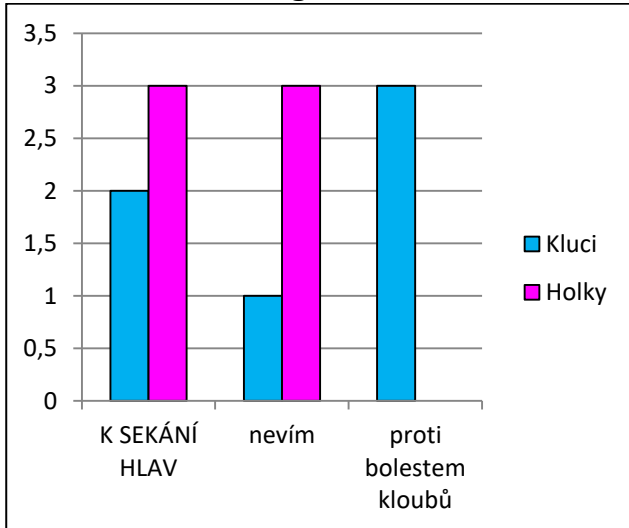
Kolik not má oktáva? (8)

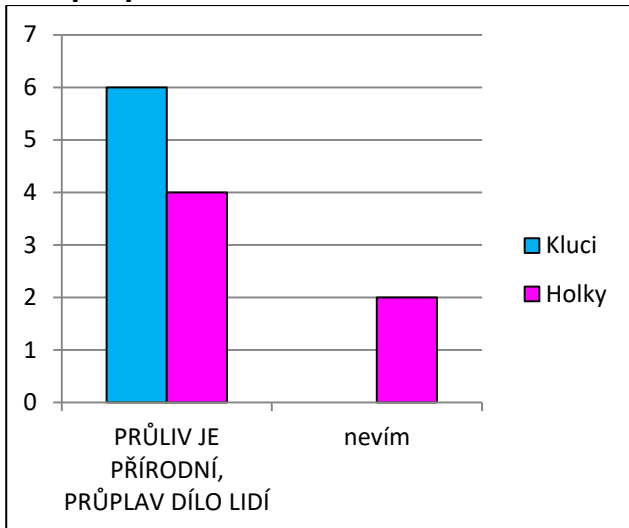
Co se vyrábí v Sušici?

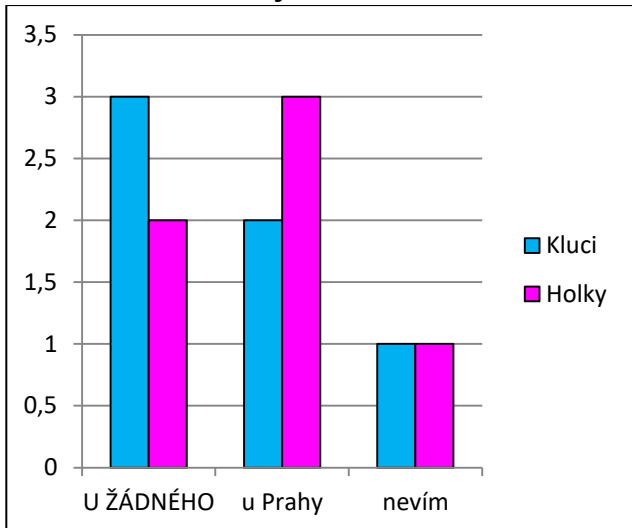
K čemu sloužila gilotina?

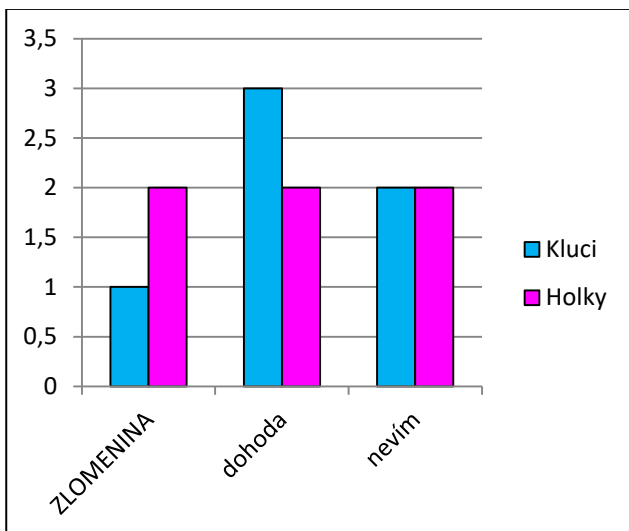
Jaký je rozdíl mezi průlivem a průplavem?

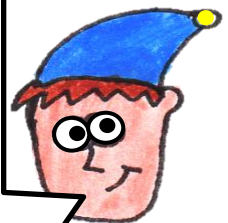
U kterého českého města se vlévá Vltava do Dunaje?

Co znamená slovo fraktura?

Soutěž o to, kdo je chytřejší, mezi kluky a holkami pokračuje i letos. Loňské klání skončilo remízou a teď v prvním kole začali lépe kluci a těsně zvítězili. Uvidíme, jak to dopadne příště.

Simona Švestková, 8.A, obr.: pixabay.com, commons.wikimedia.org

GEORGE STEPHENSON

Dobrý den, dovoluji, abych se představil – jsem George Stephenson, narodil jsem se roku 1781 a zemřel jsem roku 1848. Jsem anglický vědec a vynálezce a změnil jsem svět dopravy.

Vynalezl jsem totiž roku 1814 parní lokomotivu. Fungovalo to tak, že přikládáním paliva (dřeva nebo uhlí) se roztopil oheň pod kotlem s vodou, tak vznikla pára, která poháněla píst, a ten poháněl kola.

Ale vraťme se o několik let dříve, do roku 1790. V mých 19 letech mě otec poslal pracovat do uhelných dolů u Killingworthu, kde jsem měl jako inženýr v péči parní pumpy, jež čerpaly z dolů vodu, která tam natékala.

Když jsem se díval, jak tahají horníci nebo koně těžké vozíky s uhlím, což byla velmi těžká práce a ještě k tomu neefektivní, tak mě jednoho dne napadlo, že kdyby vozíky

tahalo něco jako parní vůz, bylo by to mnohem efektivnější.

Šel jsem tedy ke svému strýci, který vlastnil malou dílničku na výrobu železných součástí, a tam jsem stvořil první vůz na parní pohon. Nebyl však dokonalý a občas vybuchl (jednou mě dokonce málem zmrzačil), a tak jsem další čtyři měsíce pracoval na jeho vylepšení.

Své dílo jsem však nedokončil, protože jsem šel učit na vysokou inženýrskou školu do Edinburgu, a moje sny se protentokrát rozplynuly.

Po sedmi letech jsem se seznámil s majitelem velké firmy na výrobu parních pump a představil jsem mu svůj návrh nové a lepší lokomotivy. Ten ho zaujal tak, že mi poskytl dotaci, a já začal realizovat svůj sen.

V roce 1814 jsem představil svoji dokonalou lokomotivu jménem Raketa a ta vyhrála závod nad koňským spřežením. Za vyhrané peníze jsem roku 1825 vybudoval svoji první železnici, která vedla ze Stocktonu do Darlingtonu, a moje jméno se rozneslo po celém světě a začalo velké vlakové šílenství. Železnice se ujaly v Evropě, na Středním východě i v Americe, kde se spojil východ země se západem.

Protože však výroba i provoz lokomotiv byly drahé, tak ještě do roku 1876 byly některé vlaky tažené koňmi.

V habsburské monarchii zahájila první železnice provoz roku 1839 a vedla z Vídně do Brna.

Daniel Krajíček, 7.B, foto: wikipedia.org

REDAKCE DOPORUČUJE

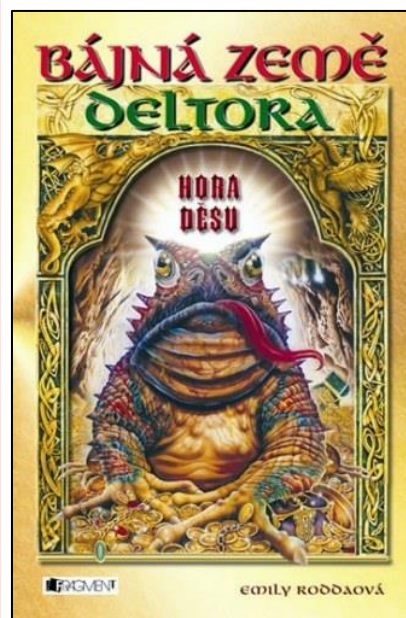
KE ČTENÍ:

5. DÍL DELTORY – HORA DĚSU

Naši hrdinové cestují kvůli dalšímu drahokamu, který jim chybí do kouzelného pásu Deltory. Tato pouť je zavede až na hranice Deltory se Zemí stínů. Tuto hranici tvoří Hora děsu, ve které je ukryt pátý drahokam a střežený obrovským monstrem. Podaří se jim překonat všechny nástrahy, které pro ně hora připravila?

Pátá kniha byla také velmi napínavá a zajímavá. Tento díl se ukázal jako méně brutální a za to mu patří velké plus. Kniha se velmi dobře čte a podle mě (Víta) je to nejlepší díl. Rozhodně doporučujeme si ji přečíst. Stojí to za to.

Vítězslav Jurkovič, 9.B, a Ondřej Chytrý, 8.B

K HRANÍ NA MOBILNÍM TELEFONU: XCOM 2

Jakub Perna, 8.B

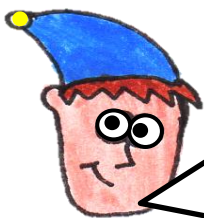
Obr.: Megaknihy.cz, hry.cz

V minulém díle hry začali mimozemšťané obsazovat Zemi a vy ji musíte zachránit. Zřejmě se vám to nepovedlo, neboť ve druhém díle je Země mimozemšťany obsazena.

Jako kapitán vesmírné lodi musíte Zemi vrátit pod nadvládu lidí, ale nejste v tom sami. Pomáhají vám vědci, kteří vám vylepšují zbraně, a inženýři, kteří vylepšují loď nebo vám vytvoří obrovského robota. A samozřejmě vojáci, kteří osvobozují významné lidi, zabíjí mimozemšťany a likvidují bomby. Boje ve hře jsou udělány na fáze.

Zní to jednoduše, ale vojáci nejsou dokonalí a mohou mít strach nebo netrefí cíl. Hru si můžete koupit na Xbox, PlayStation 4 nebo na PC.

NOVODOBÉ RYCHLÉ ŠÍPY

Foglarovy příběhy o Rychlých šípech byly pro řadu lidí nejen zábavným čtením, ale také příkladem správného chování. Nadávky „ty plantážníku“ nebo „ty saláte“ jsou bohužel v dnešní době lidem spíš k smíchu. A pomoc druhým? Ta, jak to tak vypadá, se taky moc nenosí. Proto jsme velice rádi, že můžeme napsat o partě kluků, která se zachovala jako Rychlé šípy. Nuž, dejme tedy slovo jednomu z nich.

Třetího července jsme já a Pavel Harth jeli na kole údolím Bobravy a po cestě jsme se stavili u potůčku zvaného Lotrůvka. Když jsme přecházeli po mostku, ozvalo se prasknutí a kus pod námi se ulomil. Tak nás napadlo, že bychom mohli postavit nový. Sešli jsme se druhý den, abychom vše domluvili a naplánovali. Pavel sehnal dřevo, já hřebíky, laky barvy a odvoz a mohli jsme začít.

Asi o týden později bylo vše nachystáno a montáž u nás doma mohla začít. Po chvíli přišel brácha a pozoroval, co se tu děje. Když ho konečně napadlo, že by mohl pomoci, pustil se do práce s námi. Následující den se objevil další kamarád Kuba Vozar a už jsme byli čtyři, kteří stloukali, montovali a natírali. 14. srpna 2016 jsme konečně dílo dokončili a odvezli ho k Lotrůvce a mohli se pustit do závěrečné fáze práce. Nejdřív jsme odstranili starý mostek a pak vytvořili základy, na které jsme mohli usadit ten nový. Po smontování, usazení a upevnění jsme si konečně mohli říct, že jsme odvedli dobrou práci, která bude těšit další lidi, kteří si udělají výlet k Lotrůvce.

Václav Novotný, 7.A, foto: Václav Novotný

NOVÉ PŘÍRŮSTKY V BRNĚNSKÉ ZOO

Letos se opět chystáme přinášet novinky z naší nejbližší zoo v Brně-Bystřici. A ty nejhezčí jsou právě o nově narozených mláďatech.

Ještě před koncem loňského školního roku se 27. června 2016 narodila mláďata bobrů kanadských. Jsou čtyři a vesele pobíhají po výběhu.

Brzy po nich se 9. července 2016 narodil malý urzon kanadský.

Tento severoamerický hlodavec, svým vzhledem připomíná dikobraza, s nímž bývá laicky zaměňován. Na rozdíl od něj má kratší a měkčí ostny a dokáže šplhat po stromech. Je aktivní hlavně v noci a živí se nejrůznější rostlinnou potravou.

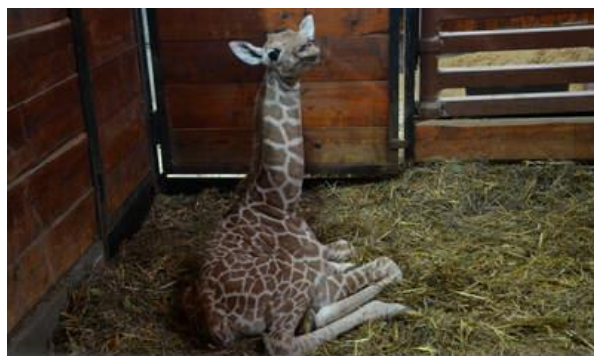
O něco později, 13. července se narodilo mládě pásovce štětinatého.

Prvním podzimním přírůstkem bylo 26. září 2016 mládě malé opičky kosmana zakrslého.

A 10. října 2016 přišla na svět samička žirafy síťované.

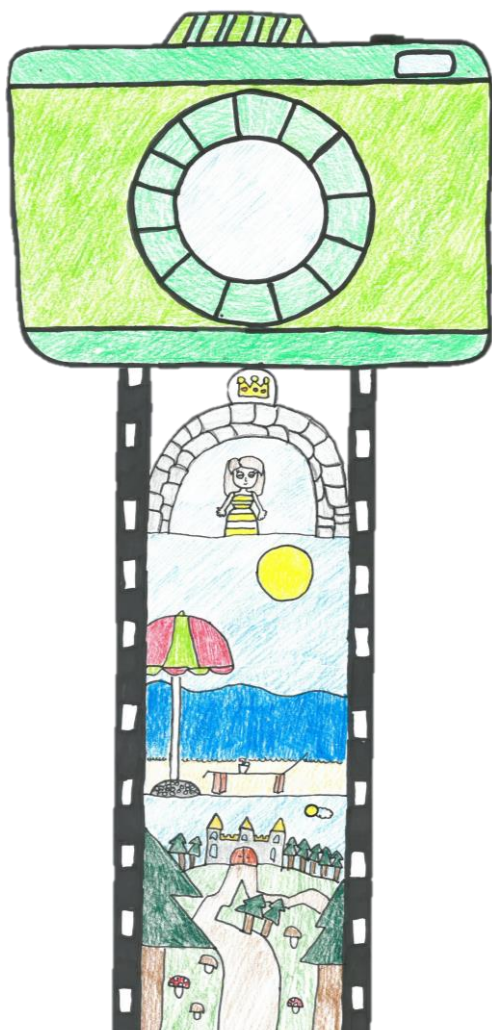
Eliška Sázavská, 7.B
Obr.: www.zoobrno.cz

ZÁŽITKY Z PRÁZDNIN

Ó, TEN KRÁSNÝ LETNÍ ČAS

Prázdniny jsou dny, kdy nic nemusíme dělat a užíváme si je každý po svém. Pro někoho těch šedesát dva dní znamená jen válení v posteli, pro jiného zážitky z cestování a poznávání něčeho nového. Většinou si všichni ten krásný letní čas užívají, jak chtějí. A teď vám povím, jak jsem si je užila já.

Začalo to táborem, kam jsem jela poprvé s Gabčou. Na tyto dny strašně ráda vzpomínám, protože jsem si z tábora odvezla spoustu zážitků, seznámila se s fajn lidmi. A je super být chvíli bez rodičů. Pojedu i příště!

Potom jsem jela s rodinou do Chorvatska. Moře, klid, slunné dny. Takhle bych popsala naši dovolenou. Všichni jsme si společně užívali sluníčka a pohody.

O prázdninách bývá také dost času na setkání s lidmi, se kterými se během školního roku nevidíte. A tak jsem po roce navštívila své přátele, kteří nebydlí zrovna nejbliže.

Konec prázdnin jsem strávila na chatě u tety v jižních Čechách. Jezdili jsme na kolech a poznávali krásné kouty naší české přírody.

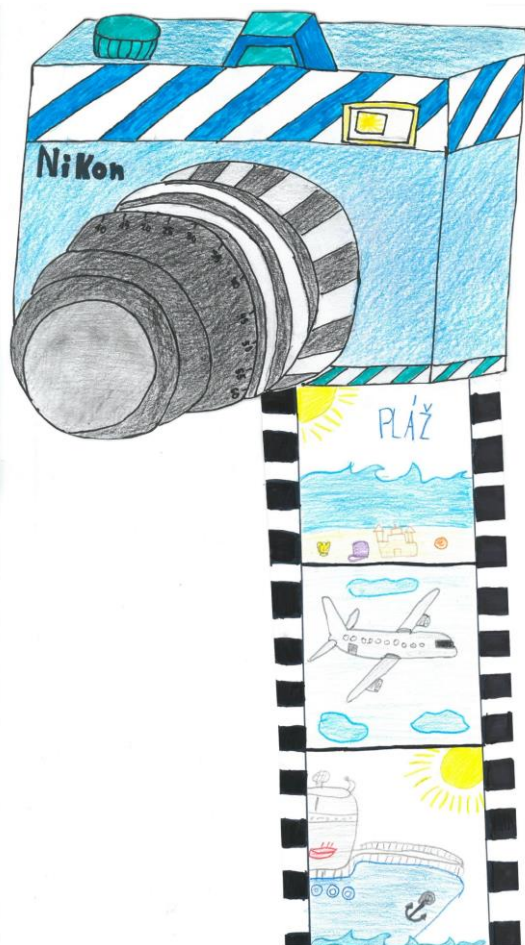
Prázdniny jsou pro mě relax, cestování, noví kamarádi, žádné stresy a učení na písemky a pocit, jak je všechno skvělé, než přijde první školní den.

Denisa Bohdálková, 8.B

CO JSOU PRO MĚ PRÁZDNINY?

Co jsou to vlastně prázdniny? Šedesát dva dní odpočinku od školy. To jsem si myslela, když jsem byla mladší. Po letošních prázdninách pro mě znamenají něco jiného.

Prázdniny pro mě začaly už 30. června odjezdem na tábor. Bylo to pro mě něco neznámého, protože jsem na táboře byla jen jednou v životě a z celého tábora jsem znala jen tři lidi. Tábor trval jedenáct dní a za tu dobu jsem tam potkala spoustu nových kamarádů, se kterými si moc rozumím. Zažili jsme tam spolu plno úžasných věcí.

O prázdninách nemůže chybět dovolená s rodiči. Letos jsme se vydali do Chorvatska. Neměli jsme zrovna nejlepší počasí, ale i tak jsme si to užili. Ráda jezdím do zahraničí, protože mě baví poznávat jiné kraje, jinou kulturu, ochutnávat jiné jídlo a podobně.

A přestože mám ráda cizí země, ráda prozkoumávám i krásy našeho státu. To se mi letos také splnilo a podívala jsem se do Poděbrad a okolí, kde jsme jezdili na kolech. Moc ráda jezdím na kole, vždy mě to uklidní a vyčistím si tím hlavu.

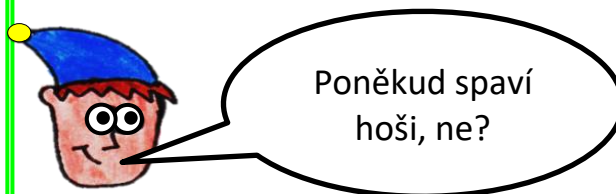
Co pro mě tedy znamenají prázdniny? Jsou to pro mě dny, kdy můžeme cestovat a prozkoumávat nové věci, poznávat nové lidi a v neposlední řadě relaxovat.

Gabriela Bartoňková, 8.B

POSLEDNÍ PRÁZDNINOVÉ CHVÍLE

Poslední týden prázdnin jsme se s bratrem domluvili, že pojedeme na nedalekou chatu. Sbalili jsme si věci a v pět hodin jsme byli na místě. Hned jsme začali uklízet kolem ohniště, abychom si mohli udělat večeři.

O půl sedmé jsme si chtěli nachystat večeři. V té chvíli nám došlo, že nemáme jídlo a baterku. Rychle jsme se vrátili domů, vzali jsme si zapomenuté věci a na kolech jsme jeli zpátky. Hned jak jsme dorazili, začali jsme vařit. Pak jsme seděli chvíli u ohně a najednou bylo devět hodin. Tak jsme si šli lehnout.

Ráno jsme se probudili pozdě a vstávali ještě později. Uvařili jsme pozdní snídani a hned po ní jsme začali dělat oběd. Po něm jsme šli zase spát. Když jsme zase vstali, začali jsme balit. Měli jsme naplánované, že odjedeme domů a později si pro věci na chatě přijedeme autem.

Vyrazili jsme na kolech, ale bohužel pro mě jsme jeli na prašné cestě a proti nám najednou auto. Zmáčkli jsem brzdy, ale moc to nepomohlo. Vyboural jsem se a urval kus blatníku. Řidič mi popřál, ať si někdy v nemocnici se zlomenými žebry na něj vzpomenu.

Tak vypadaly poslední dva dny mých prázdnin.

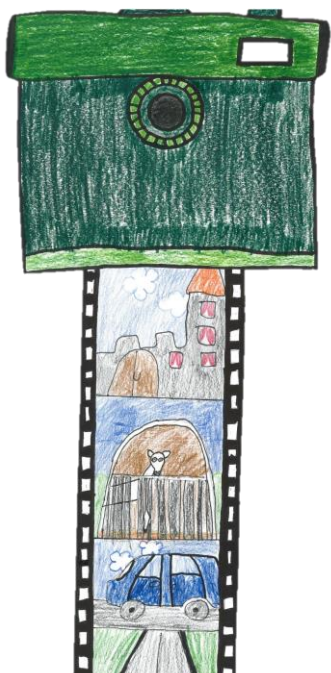
Jakub Perna, 8.B

PRÁZDNINY NEJSOU VŽDY JEN VESELÉ

O letošních prázdninách jsem byla na táboře se psy. Konal se v Rousměrově, asi 1 a půl hodiny cesty od nás. Byla jsem tam týden. Od soboty do pondělí bylo pěkné počasí, další dny přšlo a byla zima.

Na tábor jsme jeli se všemi třemi našimi fenkami. Nejstarší fenka Gracy byla už třetí týden vážně nemocná, diagnostikovali jí rakovinu mízních uzlin, ale my jsme usoudili, že v přírodě jí bude lépe než doma. Její stav se ale stále zhoršoval, léky nezabíraly, už ani nejedla, nepila, byla úplně bez energie.

Třetí den jsme se tedy objednali na odpoledne k veterináři. Tentýž den jsme ještě dopoledne hráli volejbal a taťka se zranil. Takže jsme cestou na veterinu jeli do nemocnice, kde taťka dostal berle. Tak jsem musela o to víc s Gracy pomáhat já. Na veterině nám potvrdili, že už se Gracy moc trápí a nezbývá nic jiného, než ji uspat.

Rozhodli jsme se, že Gracy pochováme přímo v Rousměrově, kde již několik pejsků má svůj hrobeček. Protože taťka o berlích kopat hrob nemohl a v nouzi poznáš přátele, se vším nám pomohli ostatní účastníci tábora a nachystali jsme jí hrobeček pod břízkou u lesa. Pojedeme se tam brzy podívat.

Klára Svobodová, 8.B

PRÁZDNINY S KOMPLIKACÍ

Celý školní rok jsem se těšil na den, kdy začnou letní prázdniny, bohužel si hned na začátku prázdnin moje máma v práci zlomila pravou ruku a kvůli tomu měla povolené pouze šestihodinové vycházky. Zhruba první měsíc jsme se o ni museli starat, protože s tou rukou sotva pohnula, takže můj den vypadal asi takhle: Ráno jsem vstal, udělal snídani, za pár hodin oběd a potom večeři.

Ve druhé části prázdnin tyto věci zvládla sama, tak jsem jel s taťkou na pár dní do Vysokých Tater, kde jsme si to hezky užili, protože nám po celou dobu vyšlo počasí.

Pár dní po výletu do Tater jsme se vydali na jeden den do Prahy, kde jsme se byli podívat na Karlův most, Václavské i Staroměstské náměstí, na orloj a na další památky. Z Prahy jsme se vrátili se zpožděním asi v deset večer, protože se nám cestou zpět porouchal autobus.

Prázdniny jsem si užil, jenom škoda, že měla máma tu zlomenou ruku.

Vladimír Kočvárek, 8.A

ZÁŽITEK Z TRAJEKTU

Na začátku prázdnin jsem jel s rodinou do Itálie na ostrov Sardinie. Cesta byla dlouhá a nudná. Když jsme dojeli do města Livorno, kde jsme se měli nalodit na trajekt, bylo osm hodin večer. Trajekt nám jel o půlnoci, tak jsme si řekli, že si prohlédneme město.

Nebylo moc hezké, takže jsme se vrátili o něco dřív a koukali se na fotbal. Konečně přišel ten správný čas a začalo nalodňování na trajekt. Všechno proběhlo v klidu. Vypadalo to, že vyrazíme včas, ale nestalo se tak.

Bylo už dvanáct pryč a my jsme stále nevyplouvali. Když uběhla další hodina, šli jsme se podívat na palubu, co se děje.

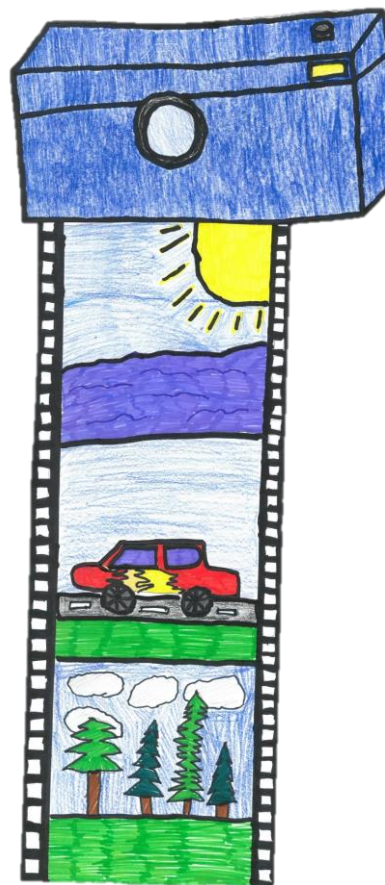
Zjistili jsme, že se šest rodin nedostalo na loď, protože se už nevešli dovnitř, a tak začali protestovat. Najeli auty na rampu, takže se loď nemohla zavřít a odplout.

Nakonec se to vyřešilo a lidé, kteří se nevešli na trajekt, měli jet zadarmo jiným v šest hodin ráno a ještě dostali nějaké odškodné. Protest nás však pěkně zdržel – vypluli jsme až ve čtyři hodiny ráno. Až na ten zádrhel s trajektem se nám ale dovolená vydařila.

Jakub Kokorský, 8.A

ČTYŘI A PES NA ČLUNU

Poslední dva týdny v srpnu jsme byli v Chorvatsku na Peliešaci. Jednoho dne děda rozhodl, že bychom mohli vyrazit na člunu do tunelu, který sloužil za druhé světové války jako přístav pro nacistické ponorky.

Odjeli jsme asi v deset hodin dopoledne – já, táta, děda, starší bratranec a dědův pes. Do tunelu jsme dorazili za půl hodiny. Vylezl jsem po stěně na molo a našel jsem místo, kudy by ostatní taky vylezli. Nic moc k vidění v tom tunelu ale nebylo.

Když jsme se už chtěli vracet, zavolali jsme na psa, jenže on se lekl a spadl do vody. Tak jsme ho běželi vytáhnout, aby se nám neutopil. Když byl z vody venku, zjistili jsme, že mu chybí dvě boty do vody, které měl proti mořským ježkům.

Mysleli jsme, že se nám už nic horšího stát nemůže, ale mýlili jsme se. Pokazil se nám motor, a proto jsme museli celou dobu domů veslovat. Připluli jsme pozdě, celí unavení a hladoví. Byl to celkem náročný den.

Martin Reguli, 8.A

VČELA

Do konce prázdnin zbýval asi týden, proto jsme si chtěli tento týden ještě něco užít a řekli jsme si, že zajedeme na Brněnskou přehradu. Tento nápad se zdál dobrý – opalovat se, hrát volejbal, to by mohla být zábava.

Když jsme přijeli k vodě, vybalili jsme si deku, ručníky a převlékli jsme se do plavek. Ležel jsem na dece a házel jsem si s míčem, když vtom mně míč spadl. Když jsem ho šel zvednout, píchla mě do nohy včela.

Vytáhl jsem si žihadlo a sedl si na deku. Najednou mě začalo všechno svědit a cítil jsem tlak v uších. Řekl jsem to mámě, ta hned usoudila, že mám po včelím bodnutí anafylaktický šok (jak se pak ukázalo, měla pravdu).

Nasedli jsme do auta a hned jeli do nejbližší nemocnice do Bohunic. Nejdřív nás tam nechtěli přijmout, ale když viděli, že vypadám jako trol s melounovou hlavou a místo uší mám satelity, podali mi protilátku. Potom mě sanitkou převezli do dětské nemocnice, kde jsem přenocoval.

Ke konci prázdnin jsem si prostě musel vyzkoušet všechno.

Viktor Musil, 8.B

SJEZD ŘEKY JIHLAVY

Moje prázdniny začaly stejně jako prázdniny všech ostatních, když nám bylo rozdáno vysvědčení a vyrazili jsme školní bránou vstříc prázdninám. Panovalo ve mně tolik emocí, tolik přání, co všechno bych chtěla zažít.

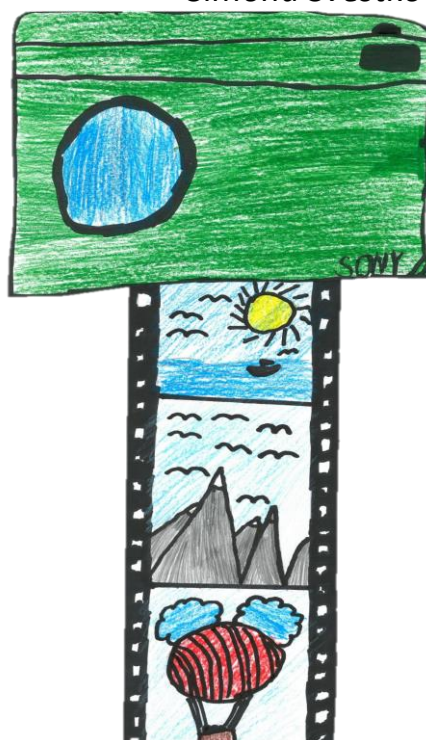
Samotné prázdniny pak byly ještě

lepší než v mých představách, i když jsem samozřejmě zažila nejen hezké chvíle. Naštěstí těch lepších bylo víc.

Třeba když jsem s rodinou na kajacích sjížděla řeku Jihlavu. Jelo nás celkem jedenáct – jeden pán se čtyřletou dcerkou, tátův kamarád se synem a naše rodina. Auty jsme dojeli na místo vyplutí, vytáhly se lodě-kajaky, rozdělili jsme se na posádky a nasedli. Během dlouhé cesty byly dvě posádky pozměny. V půli cesty naše skupina zastavila, protože přenášela lodě přes splav. Při té příležitosti jsme se podívali na vystavené letadlo Brigadier.

Ke konci mamka a sestry skočily do vody a kousek doplávaly. Po vylezení z vody jel táta a pár ostatních pro věci a zbylá auta. Nakonec šla naše rodina do restaurace na jídlo a nějaký ten zákusek. Byl to moc pěkný den.

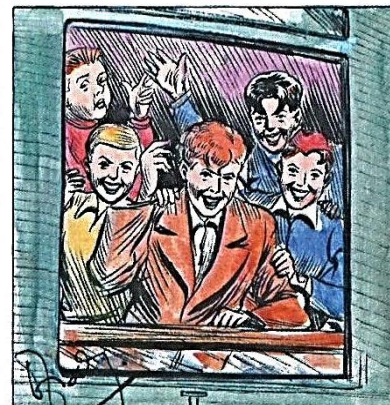
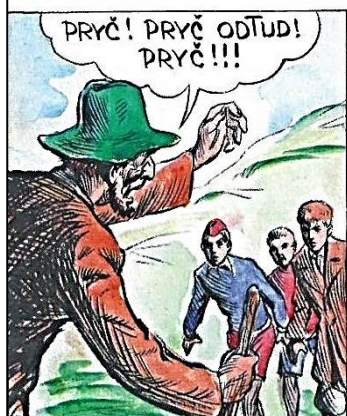
Simona Švestková, 8.A

Obr.: žáci 6.třídy

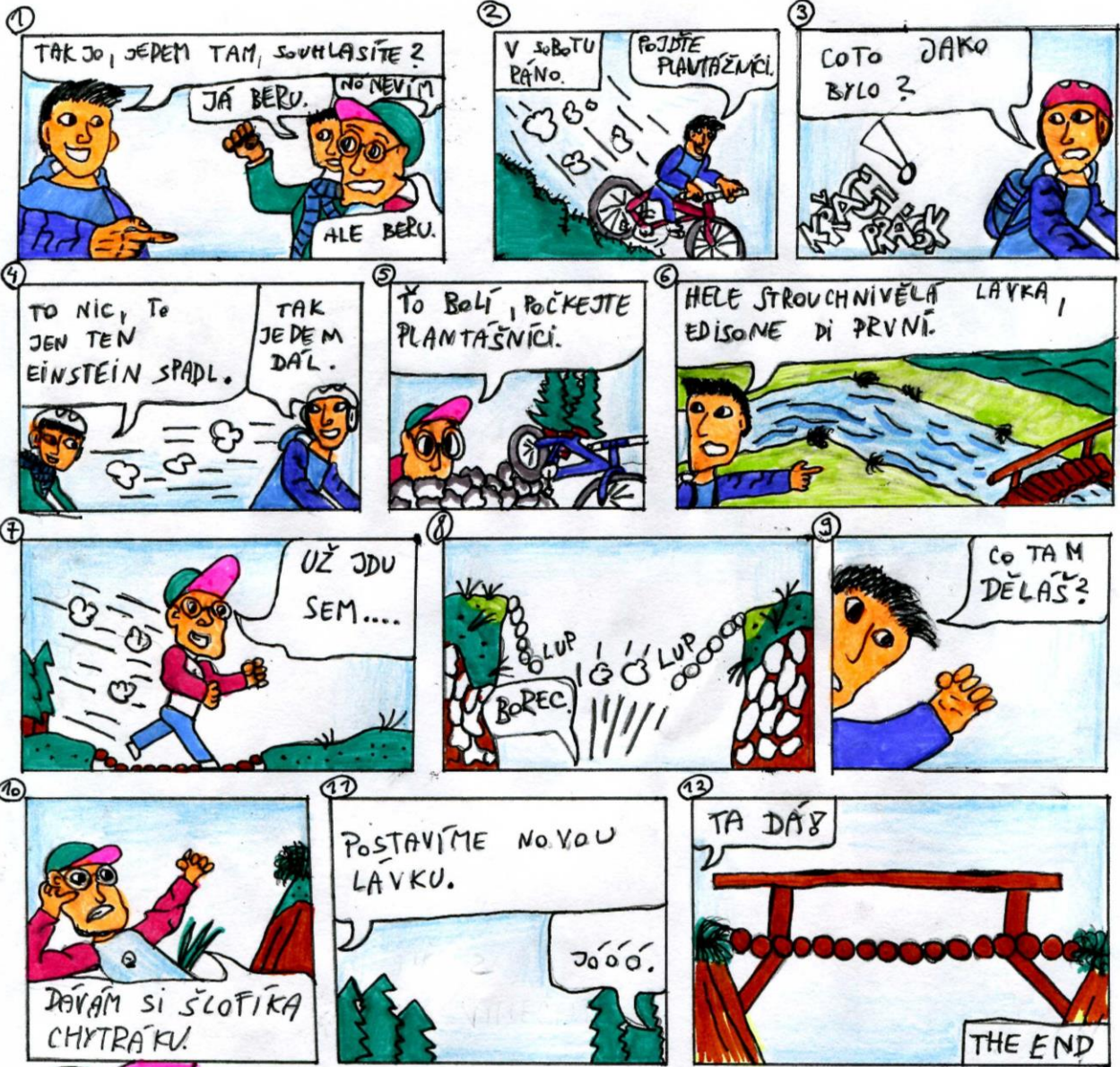

RYCHLÉ ŠÍPY HLÍDAJÍ TRÁŤ

Foglar J.: Rychlé šípy, Olympia, Praha 2009

Nové Rychlé Špy

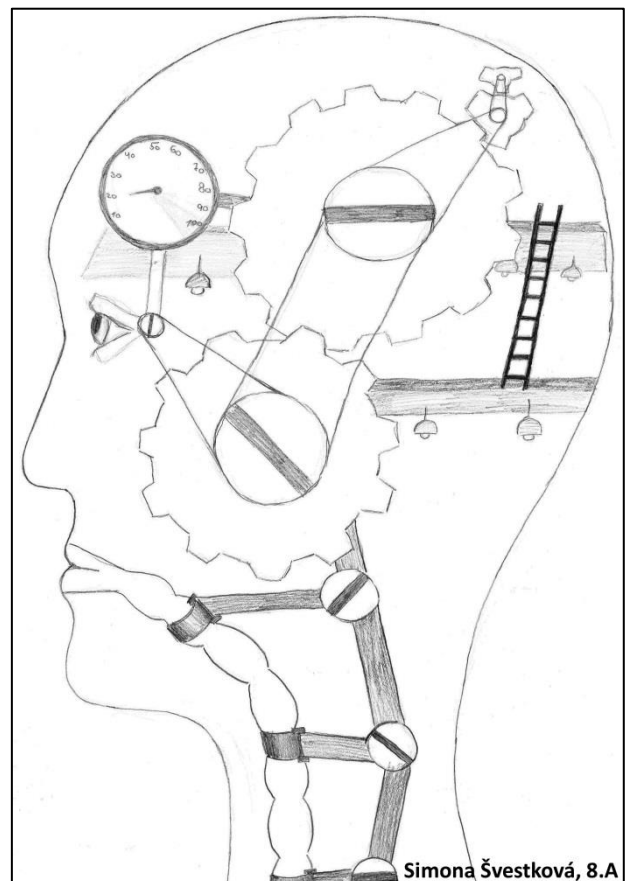
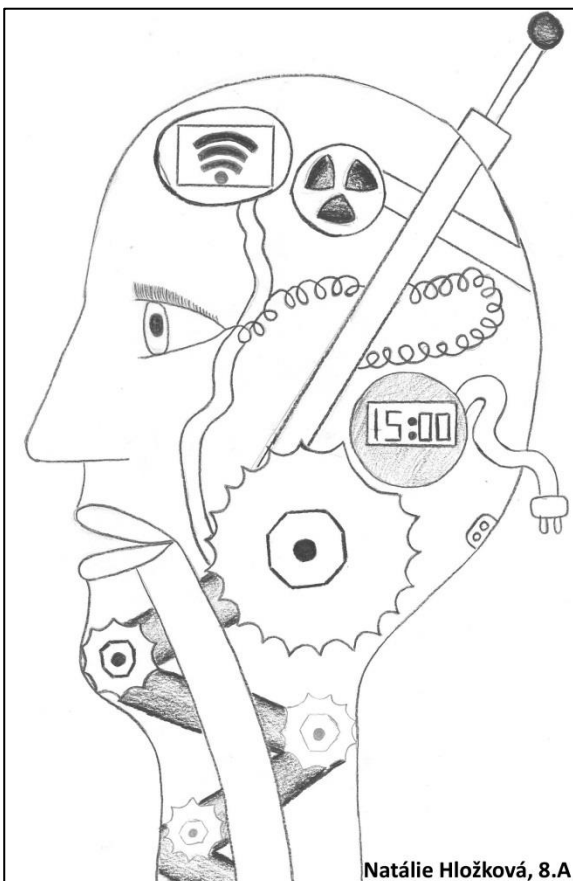
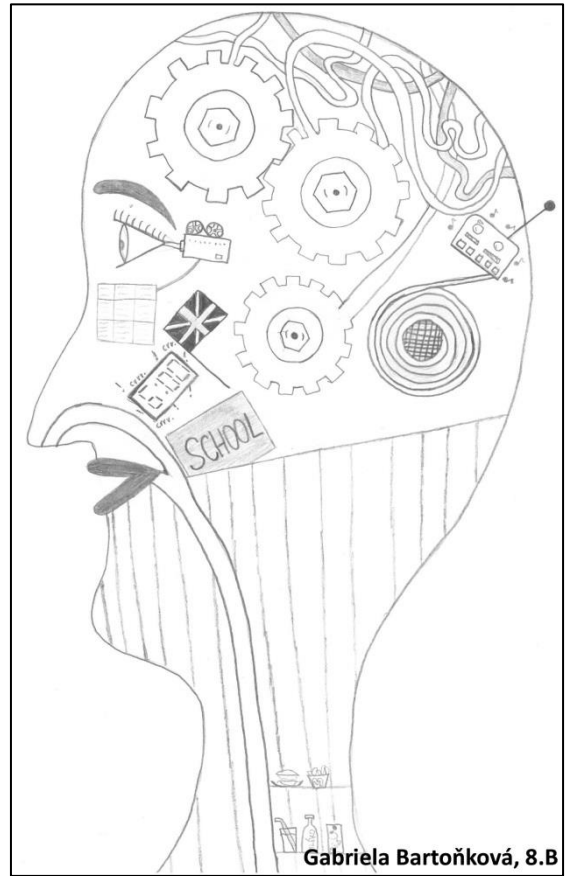
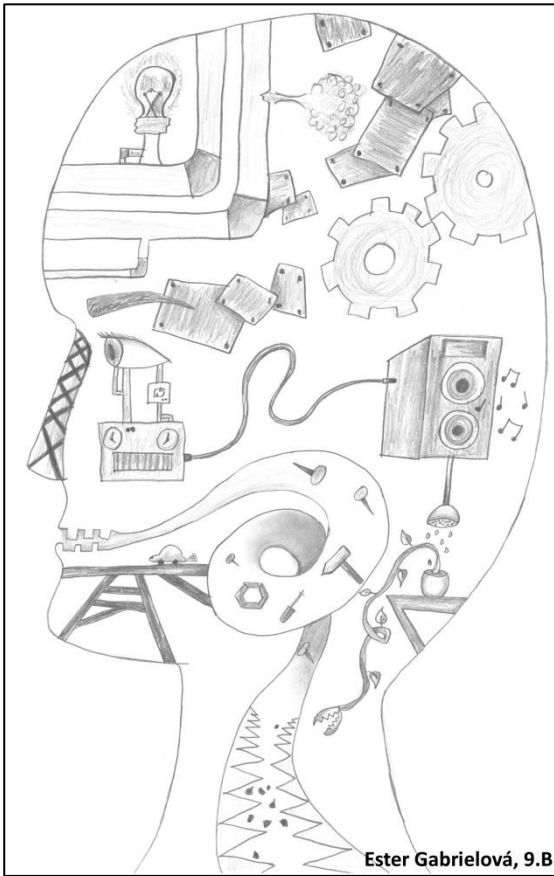

UŽ SE NIKDO
NEZRANÍ!

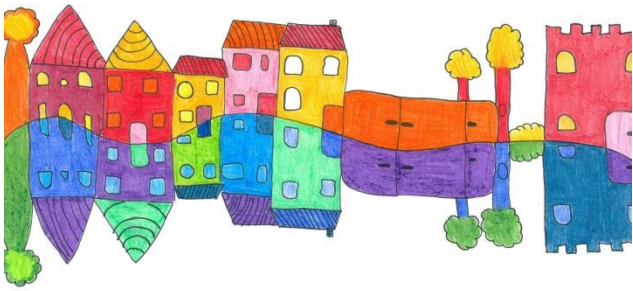
KONEC.

Radek Fiala, 7.A

PODZIMNÍ MALOVÁNÍ

VÝTVARNÝ KOUTEK

Laura Vianaová, 6.tř

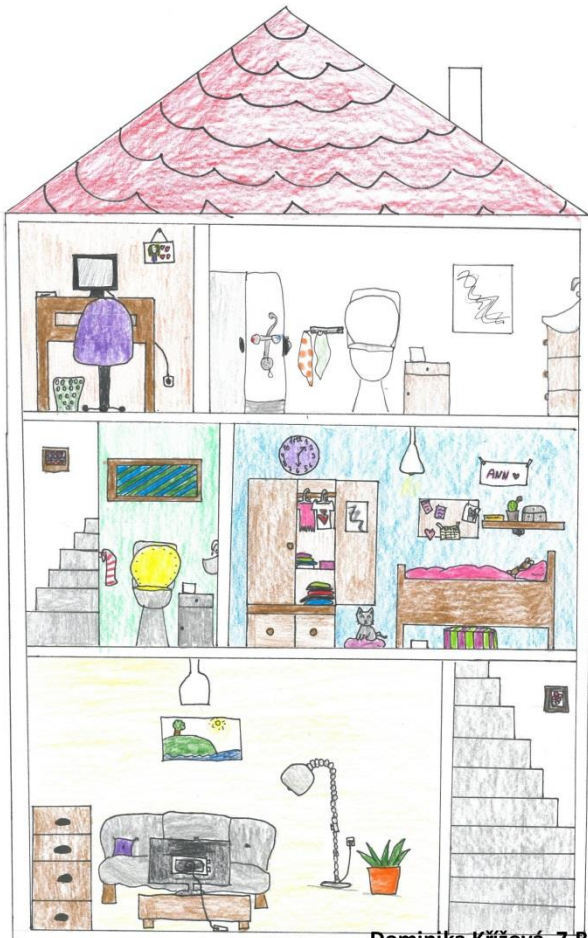
Eliška Zadáková, 6.tř.

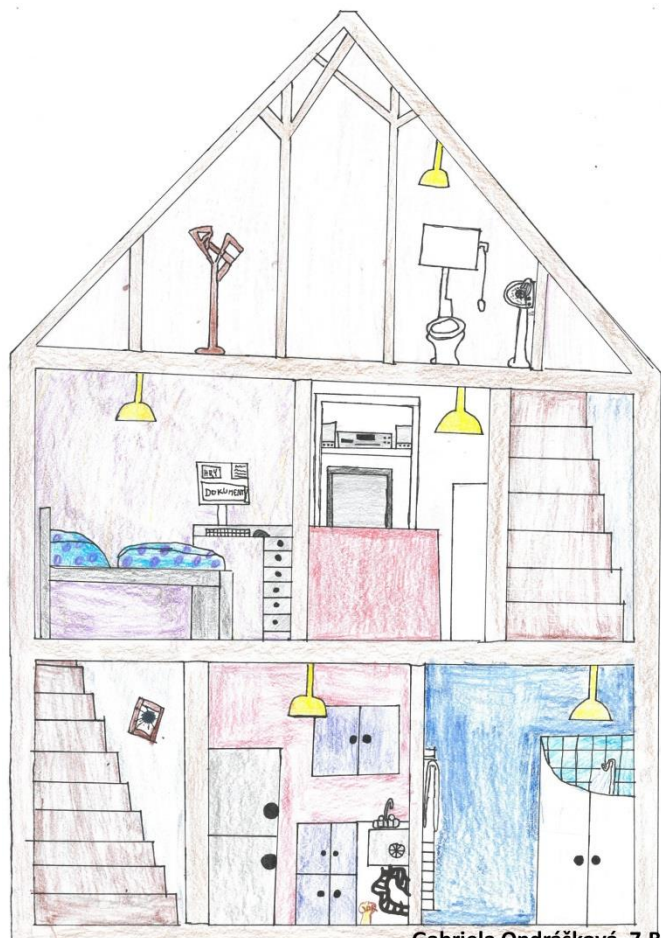
Khítáb Hassani, 6.tř.

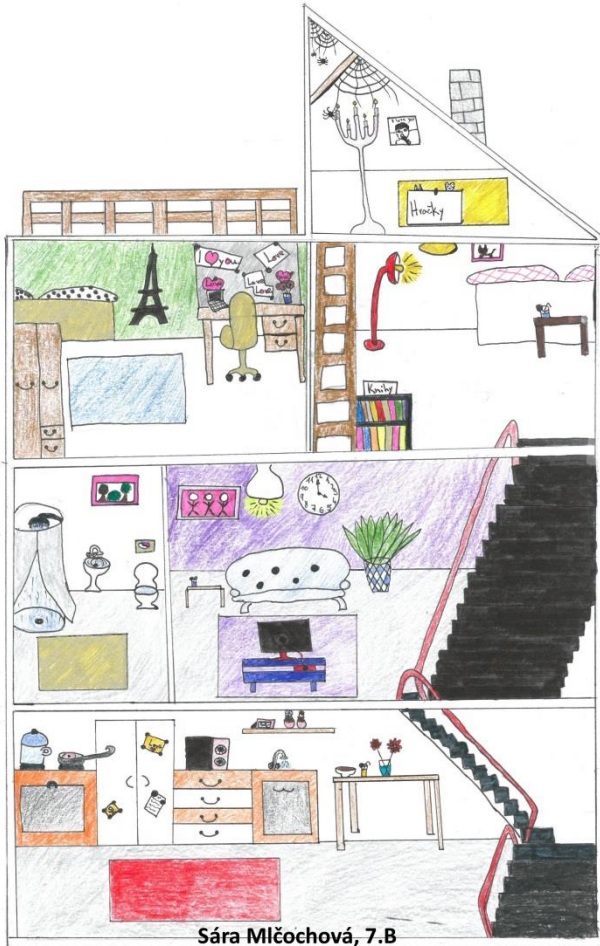
Safia Hassani, 6.tř.

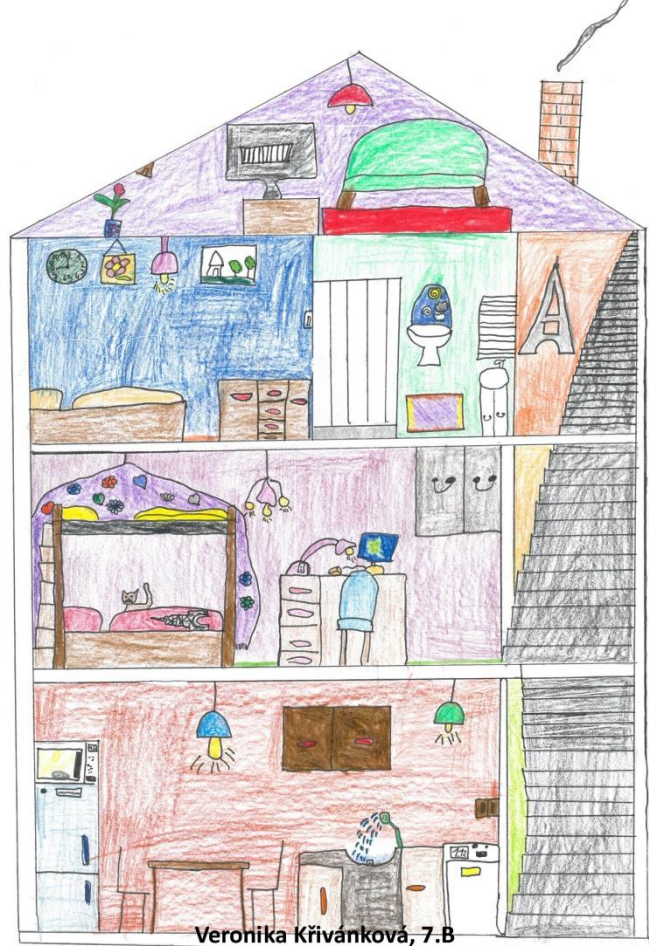
Dominika Křížová, 7.B

Gabriela Ondrášková, 7.B

Sára Mlčochová, 7.B

Veronika Křivánková, 7.B

Libuše Sajvaldová, 7.A

Zuzana Zborovská, 7.A

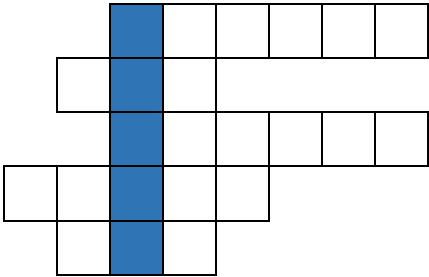
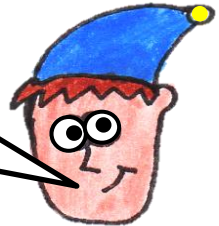
Libuše Sajvaldová, 7.A

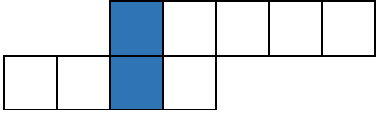
Zuzana Zborovská, 7.A

KŘÍŽOVKY

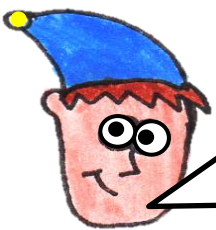
„Kam se cpeš? Běž na konec fronty!“ kárá pokladní Pepíčka.
 „To nejde, tam už (tajenka).“

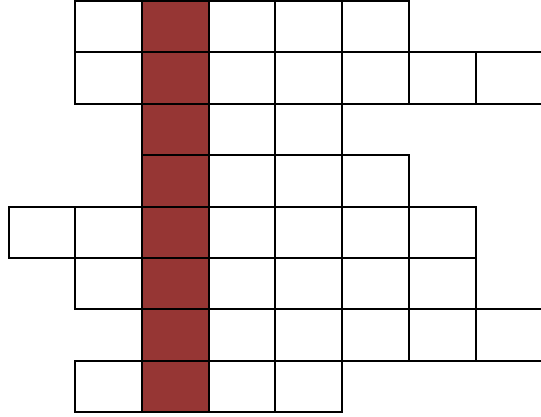
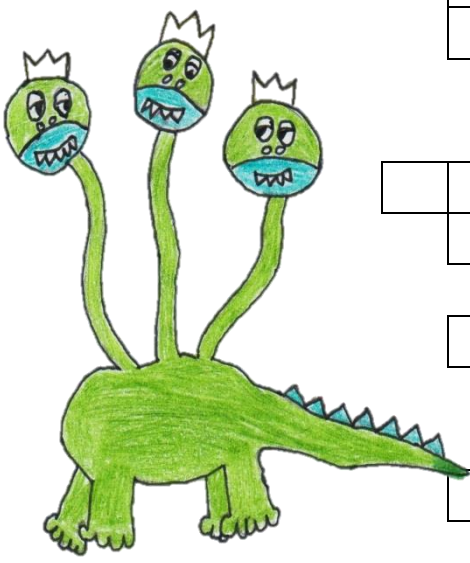
- Antonymum k "dole"
- Rychlý pohyb
- Pán slepic
- Jehličnan
- 365 dní

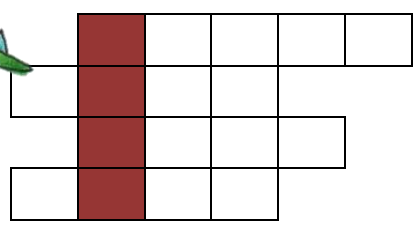
- Zvíře s bodlinami
- Dopravní zařízení na sjezdovkách

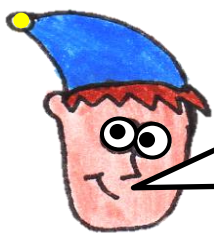
Slon s mravencem kráčel pouští. Šli dlouho, předlouho, až slon upadl a pravil: „Asi umřu žízní.“
 Mravenec ho uklidnil: „Neboj, nesu s sebou plnou
 (tajenka).“

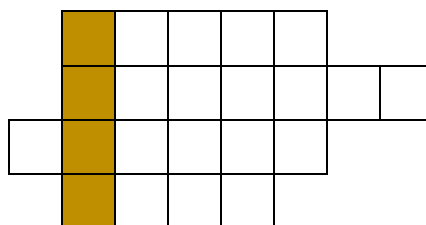
- Strach
- Led visící ze střech
- Opak dne
- Otvor
- Houkačka
- Slavnost
- Krychle
- Zvětšující sklo

- Potřeba k veslování
- Surovina
- Pohádková příšera
- Vodní živočich

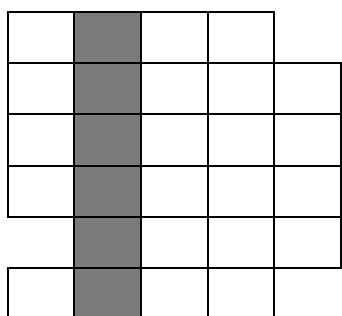
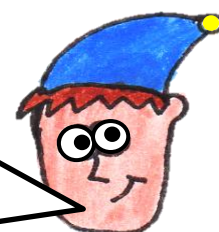

„Kampak jdete, děti?“
 „Jdeme se podívat ke Svobodovým. Oni mají pátý dítě.“
 „A to vás tak zajímá?“
 „No, každé páté dítě je (tajenka)!“

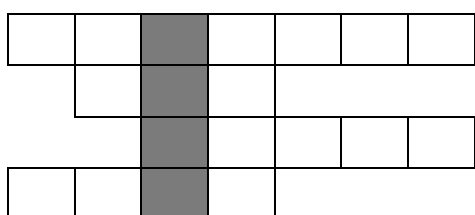

Teplomilný strom
 Sedátko v parku
 Část ruky
 Opak méně

„Řekls doma, že jsi dostal pětku z matematiky?“ ptá se učitelka Pepička.
 „Řekl.“
 „A co rodiče? Co říkali?“
 „Nic. Zrovna (tajenka).“

Druhý měsíc v roce
 Pruhované zvíře
 Mlátí se to cepem
 Vodní šelma
 Roční období
 Biograf

Ukazují čas
 Dopravní prostředek na vodě
 Obsah lebky
 Oblak

Markéta Prudilová, 9.B

Obr: Anna Rychnovská, 6.tř., Bernardeta Kadaňková, 5.tř., redakční archiv

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Chlubí se otec rodiny: „Víte, že o mně včera psali v novinách?“
 Manželka i děti jsou překvapeny: „Ukaž, kde?“
 „Tady ve sportovní rubrice. Píší, že na utkání Sparty se Slávií bylo přítomno třicet pět tisíc diváků. A já byl mezi nimi!“

ZÁBAVA

Blondýna jde do elektra a říká: „*Můžu dostat tuto televizi?*“

„*Ne, blondýnám ji neprodáváme.*“

Blondýna se naštve a nabarví si vlasy načerno. Takto se znovu vydá do toho samého elektra a zase uslyší od prodavače zamítavou odpověď:

„*Blondýnám neprodáváme.*“

„*A jak víte, že jsem blondýna?*“

„*Protože to není televize, ale mikrovlnná trouba!*“

Farmář jede po setmění z hospůdky domů na kole. Zastaví ho příslušník policie: „*Nesvítí vám světlo!*“

„*Vím, pokoušel jsem se to opravit, ale nešlo to!*“

„*Tak tedy musíte s tím kolem jít pěšky!*“

„*Děti, podá mi někdo nějaký důkaz, že Ježíšek neexistuje?*“ ptá se paní učitelka ve škole.

Přihlásí se Pavlínka: „*Prosím, kdyby existoval a vyslyšel všechny dětské prosby, tak už by na světě nebyla žádná škola!*“

Když slon sedí na plotě, jaký je čas?

Čas vyměnit plot.

Pepíček sedí ve vlaku a žvýká žvýkačku.

Přisedne si k němu stará paní. Po pěti minutách mu stařenka řekne: „*To je od tebe moc hezké, že mi tu tolik věcí vyprávíš, ale já jsem hluchá.*“

Přišel pán se psem do hodinářství.

„*Co byste si přál?*“ ptá se hodinář.

„*Kdybyste mi mohl něco udělat se psem, každou chvíli se zastavuje.*“

Lod' se začala potápět, proto si kapitán dal zavolat pasažéry i posádku: „*Potápíme se, ale nebojte se,*“ řekl, „*brzy budeme mít všichni pevnou půdu pod nohama. Ti, kteří umí plavat, doplavou během dvou hodin.*“

„*A ti, co neumějí?*“

„*Ti za pár vteřin. Je tu jen deset metrů hloubka.*“

Pepíček prosí tátu: „*Tati, kup mi buben.*“

„*Nekoupím, budeš mě rušit při práci.*“

Pepíček: „*Neboj, budu bubnovat, jen když budeš spát.*“

„*Tatínku,*“ ptá se malý Jaroušek svého otce policisty, „*jaký je budoucí čas od slovesa krást?*“

„*No přece sedět, Jaroušku.*“

„*Obžalovaný, proč jste oklamal důvěřivé lidi, kteří vám věřili?*“

„*To proto, pane soudce, že jsem nemohl oklamat ty, co mi nevěřili.*“